

Sygn. akt III KZ 21/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

na posiedzeniu w dniu 22 maja 2014 r.

w sprawie **S. T.**

skazanego z art. 284 § 2 k.k.

po rozpoznaniu zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu

Okręgowego w G. z dnia 2 kwietnia 2014 r., o odmowie przyjęcia wniosku

skazanego o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem,

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

postanowił

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać do
ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego na podstawie art. art. 422 § 1 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku skazanego S. T. o sporządzenie na piśmie i doręczenie odpisu wyroku Sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem, jako złożonego po upływie terminu zawitego.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył skazany, który zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego, a w szczególności art. 422 § 1 k.p.k. w zw. z art.

458 k.p.k. mającą wpływ na jego treść akcentując, że sąd odwoławczy przedwcześnie wyrokował w sytuacji, gdy na termin rozprawy apelacyjnej nadesłał on zaświadczenie od lekarza sądowego o niezdolności do uczestnictwa w czynnościach sądu oraz złożył wniosek o odroczenie rozprawy. Nadto wnioskował „o przewrócenie terminu do rozpatrzenia tej sprawy. Jednocześnie akcentował wadliwość wyroków sądów obu instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego okazało się o tyle skuteczne, że doprowadziło do uchylecia zaskarżonego zarządzenia.

Należy zauważyć, że po wydaniu w dniu 4 grudnia 2013 r. wyroku przez Sąd odwoławczy utrzymującego w mocy wyrok Sądu I instancji, przy uznaniu apelacji za oczywiście bezzasadną, skazany S. T. w dniach 31 marca 2014 r. i 21 kwietnia 2014 r. (k. 448, 454) złożył wnioski o przywrócenie terminu – jak to określił „...do ponownego rozpatrzenia sprawy...”, które nie precyzowały intencji wnioskodawcy zapewne dlatego, że pochodziły od osoby, nie będącej profesjonalnym prawnikiem. Należy jednak zauważyć, że wniosek z dnia 31 marca 2014 r., zawierał także kolejny wniosek o doręczenia odpisu wyroku Sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem, stanowiąc dopełnienie czynności, która miała być wykonana w terminie zawitym. W związku z tym Przewodniczący wydziału stosownie do dyspozycji art. 118 k.p.k. obowiązany był dążyć do odkodowania znaczenia procesowego tych pism i wezwać skazanego do sprecyzowania, czy stanowią one stosownie do treści art. 126 § 1 k.p.k. wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem. Gdyby okazało się, że intencją skazanego było doprowadzenie do przywrócenia terminu zawitego określonego w art. 457§ 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k., to w pierwszej kolejności Sąd powinien rozpoznać ten wniosek, ponieważ uzyskanie przez stronę orzeczenia dla niej korzystnego czyniłoby bezprzedmiotowym wydanie zarządzenia rozstrzygającego czy wniosek o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem został złożony w terminie. Natomiast nieuwzględnienie tego wniosku aktualizowałoby potrzebę wydania zarządzenia dotyczącego tej kwestii.

W związku z tym nie wdając się w merytoryczną ocenę zaskarżonego zarządzenia należy uznać, że zostało ono wydane przedwcześnie.

W postępowaniu ponownym upoważniony sędzia powinien wezwać skazanego do złożenia oświadczenia czy wskazane wyżej pisma procesowe stanowią jego wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o którym mowa w art. 457 § 2 k.p.k. i w zależności od ustaleń poczynionych w tym zakresie podjąć niezbędne czynności procesowe, które pozwolą na rozstrzygnięcie, czy zalegający w aktach wniosek skazanego o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem jest skuteczny.

Mając te okoliczności na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

kc